

En na afloop van de bijeenkomst, doch nog voor het vertrek van de toehoorders, had Pater de Hollande het woord genomen en tot den kapelaan gezegd: „Eerwaarde Heer, wilt gij mij, nu de vergadering is afgelopen, toestaan, iets in het midden te brengen?“, en toen hij ten antwoord kreeg, dat dat niet veroorloofd was, „Aangezien gij in tegenwoordigheid van al deze menschen uwe opvattingen hebt kunnen uiteenzetten, zou ook ik graag in hun bijzijn het een en ander willen zeggen“.

Maar de kapelaan had in zijn weigering volhard en een begin van debat afgesneden, door twee van de drie kaarsen uit te blazen en de derde aan een van zijn leerlingen te geven met de woorden: „leydse uyt“, een onbeleefdheid, die hem later deze terechtwijzing bezorgde: „M.H., soude Het U.E. achtbaerheyd bij uwe leerlingen gekrenkt hebben, had U.E., die soo veel jonger van jaren en lager in bedieninge sijt, die twee priesters selver uytgeleyt, gelijk ik geloove sij U doen soudent?“

De kapelaan kon de beschuldiging van Calvinisme natuurlijk niet op zich laten zitten en hij haastte zich den pastoor van Kethel schriftelijk hierover ter verantwoording te roepen en hem te verzoeken zijn woorden in te trekken. Maar toen hij een weigerend antwoord ontvangen had, besloot hij het advies in te winnen van den hem welgezinden Vicaris Apostoliek, met het gevolg, dat de zaak ten slotte

habendus est ob bella quae pro prisco religione non cessavit nec cessaturus est movere novatoribus (Quinque tractatus historici V, 314).

Zijn geloofsijver blijkt o.a. uit een schrijven van den pastoor van Vlaardingen, Carolus Bontius, aan den Vicaris Apostoliek, uit den aanvang van het jaar 1692, waarin hij zich beklagt, dat de pastoor van Kethel niet ophoudt, hem en zijn leer waar hij maar kan verdacht te maken, ofschoon de Vicaris, Johannes van Neercassel, openlijk zijn aanklacht tegen hem, Bontius, wegens ketterij, ongegrond had verklaard, ja zelf tot den aanklager had gezegd: „In te vero, Domine Adriane, invenio omnia signa veri haeretici“, en niettegenstaande twee tegen hem gerichte geschriften van Van Wijck, een over de Genade en een over de Uitverkiezing, door de „Heylige vergaderinge van den Index“ verboden waren. (Vgl. verder Nieuw Ned. Biogr. Woordenboek VII, 1340). Zijn portret, dat hierbij voor het eerst wordt gereproduceerd, berust in de pastorie te Kethel. De welwillendheid van den tegenwoordigen pastoor, den Zeer Eerw. Heer J. P. A. Saulenn, stelde ons hiertoe in staat.